

Καταλήψεις πάντα και παντού...

Τα τελευταία χρόνια επιχειρείται μια ευρείας κλίμακας αναδιάρθρωση ως αποτέλεσμα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, η οποία επιδρά σαρωτικά σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Η φτωχοποίηση μεγάλων κομματιών της κοινωνίας, με την αποψίλωση εργασιακών δικαιωμάτων και κοινωνικών υποδομών, περνά μέσα από την αυταρχικοποίηση του κράτους και την όξυνση της καταστολής. Η αναδιάρθρωση αυτή δεν θα μπορούσε να αφήσει ανεπηρέαστο το «δημόσιο και δωρεάν» πανεπιστήμιο. Προκειμένου το πανεπιστήμιο να ανταποκριθεί στο νέο πλαίσιο που επιτάσσει η καπιταλιστική αναδιάρθρωση, επιχειρηματοποιείται, αφενός με την ανάθεση σε εργολάβους βασικών λειτουργιών του, όπως η καθαριότητα, αφετέρου με την επιβολή διδάκτρων τόσο σε προπτυχιακά όσο και σε μεταπτυχιακά προγράμματα και την καθιέρωση εισοδηματικών κριτηρίων για την πρόσβαση σε κοινωνικές παροχές για φοιτητές, όπως η σίτιση και η στέγαση. Μ' αυτόν τον τρόπο εντείνονται οι ταξικοί φραγμοί στην -κατά τ' άλλα «δημόσια και δωρεάν»- εκπαίδευση και μεγάλος αριθμός φοιτητών αποκλείεται από το πανεπιστήμιο. Παράλληλα, με την εντατικοποίηση των ρυθμών φοίτησης (ν+2, αλυσίδες μαθημάτων, υποχρεωτικές παρακολουθήσεις) δημιουργείται ένα ασφυκτικό περιβάλλον ανταγωνισμού και κοινωνικού κανιβαλισμού πάνω στη λογική του «πατάω επί πτωμάτων, μπας και κάνω καριέρα». Άλλωστε η γνώση που παράγεται και αναπαράγεται σε αυτά τα αμφιθέατρα και στα επιχορηγούμενα από ιδιωτικές επιχειρήσεις ερευνητικά προγράμματα δεν είναι «ουδέτερη και αντικειμενική» αλλά εξυπηρετεί τις εκάστοτε επιδιώξεις κράτους και αφεντικών.

για την ελευθερία, τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας...

Ενάντια σ' αυτή τη συνθήκη, αποφασίσαμε την κατάληψη ενός χώρου μέσα στη σχολή, όπου θα λειτουργήσει το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι «εν ψυχρώ». Οι καταλήψεις, ως πρακτική του κινήματος, αποτελούν την υλοποίηση του προτάγματος της αυτοδιαχείρισης και της κατάλυσης της ιδιοκτησίας. Είναι χώροι ελεύθεροι, όπου συμμετέχουμε ισότιμα και αντιεραρχικά. Οι καταλήψεις στεγάζουν τις επιθυμίες και τα όνειρά μας, τις πολιτικές μας ανάγκες και ανησυχίες. Φιλοξενούν συνελεύσεις και δράσεις, εκδηλώσεις και χαλαρές συνεντεύσεις, αποτελώντας χώρους πολιτικής ζύμωσης και σημεία συνάντησης για όλες και όλους όσοι νιώθουν ότι η ελευθερία αξιώνει τη ρήξη με το υπάρχον και την ανατροπή του σάπιου αυτού κόσμου.

για την υπερασπίση των αγώνων μας...

Επιλέγουμε την κατάληψη ενός πανεπιστημιακού χώρου που το τελευταίο διάστημα παραμένει κλειστός και σε αχρησία, ενώ παλιότερα (από το 2010 ως το 2012) τελούσε υπό κατάληψη από ομάδα αντεξουσιαστών που δραστηριοποιούνταν τότε στη σχολή. Θεωρούμε ότι οι πανεπιστημιακοί χώροι αποτελούν ένα ακόμη πεδίο κοινωνικού αγώνα και ότι η δημιουργία ενός κατειλημμένου χώρου εντός του πανεπιστημίου θα συμβάλλει στον εμπλουτισμό και την εξέλιξη του αγώνα αυτού. Η καταστολή που δέχονται οι καταλήψεις τα τελευταία χρόνια, με πρόσφατο παράδειγμα την απειλούμενη εκκένωση της κατάληψης Βανκούβερ-Απαρτμάν στην ασοεε, δεν μας φοβίζει ούτε μας πτοεί. Αντιθέτως, μας πεισμώνει. Θα υπερασπιστούμε ανυποχώρητα τόσο την κατάληψη που σήμερα «εγκαινιάζουμε» όσο και κάθε κατειλημμένο χώρο -εντός ή εκτός του πανεπιστημίου- που λειτουργεί αυτοοργανωμένα, αντιθεσμικά, αδιαμεσολάβητα και αντιεραρχικά.